

Kazimierz Wenta

Od Redakcji

Edukacja Humanistyczna nr 1 (32), 5-6

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od Redakcji

Nauki społeczne, a wśród nich pedagogika, psychologia i socjologia jako dyscypliny pokrewne, które zwłaszcza w wieku XX i w okresie dwudziestolecia wieku XXI, ustawicznie rozwijają się. Nabywają swoją dyscyplinarną tożsamość kojarząc bieżące i dalekosiężne cele poznawcze, teoretyczne i praktyczne, aczkolwiek spożytkowanie ich propozycji na rzecz społecznego funkcjonowania nierzadko natrafia na wielorakie przeszkody i utrudnienia formalne i społeczno-kulturowe. Na ogół wynika to stąd, iż dynamika postępu cywilizacyjnego natrafia na bariery związane z tradycjami kulturowymi oraz doraźnymi potrzebami natury społeczno-politycznej, co z kolei otwiera przed naukami społecznymi nowe obszary dociekań naukowo-badawczych oraz do aplikacji edukacyjnych w coraz bardziej zróżnicowanych środowiskach ludzi żądnych lub obojętnych, m.in. na oddziaływanie wychowawczo-opiekuńcze, diagnostyczno-osobotwórcze oraz związane z pomocami rewalidacyjnymi i resocjalizacyjnymi.

Publicystyka naukowo-badawcza i naukowo-dydaktyczna ma swoją społeczną wartość obejmującą nawet tę z okresu matriarchatu jak: miłość, równość i bezpieczeństwo oraz z okresu patriarchatu: prawdę, dobro i piękno, także współczesne, np. ochronę ekosystemu i kulturowego dorobku ludzkości, obrona przed terroryzmem i wojną, dążenie do upowszechniania postaw innowacyjnych i twórczych, kultywowanie kompetencji zawodowych i prospołecznych itp. Trudno jest nie zauważyć, że samo dążenie do wartości i ich wdrażanie w życie społeczne ma bardziej lub mniej wymierną cenę, liczoną w postaci nakładu sił i środków uruchamianych przede wszystkim przez autorów, ale również recenzentów, redaktorów, korektorów i innych. Owocem opublikowanych artykułów, podręczników, skryptów i książek, także w przekazie internetowym, powinny być stabilne oraz stale wzrastające liczby czytelników, także cytatów ze strony innych autorów. Oczekuje się przede wszystkim, że udostępnione teksty jako myśli żądnych wiedzy i spolegliwych autorów będą promieniować i oddziaływać na takich czytelników, którzy zechcą zrozumieć i chociażby wewnętrznie przedyskutować istotę i sens publicystycznego przekazu oraz w taki lub inny sposób podejmą próbę, jeżeli nie bezpośredniego, uczestnictwa w doskonaleniu teraźniejszego świata na lepszy, to pośredniego w postaci zainspirowania innych ludzi w kręgu swoich bliskich do intencjonalnych działań prospołecznych na niwie pedagogiki, psychologii i socjologii oraz nauk pokrewnych.

Na kanwie sygnałnych przemyśleń nad wartościami, ceną i oczekiwanymi rezultatami publicystyki naukowo-badawczej i naukowo-dydaktycznej, intencjonalnie pominięto to, co stanowi kwintesencję sukcesu autora artykułu, czy książki. Uczyniono to dlatego, gdyż na ogół wśród autorów mamy do czynienia z subiektywnymi odczuciami względem jakości własnej twórczej pracy oraz satysfakcji z tytułu ukazania się własnego artykułu, od którego dość często rozpoczyna się też jego odczytanie, przyjemność sprawia też fakt, że jest się cytowanym przez innych autorów.

Opublikowany, kolejny 32 numer Edukacji Humanistycznej, Półrocznika myśli społeczno-pedagogicznej, wydawanego przez „Pedagogium” OR TWP w Szczecinie zawiera w zasadzie cztery tematyczne obszary: 1) studia i rozprawy; 2) doniesienia z badań; 3) recenzje; 4) informacje z życia uczelni. Każdy autorski tekst – można napisać – nosi w sobie przypisaną wartość naukowo-publicystyczną, dlatego można dla nich trawestować treść tradycyjnego doktorskiego ślubowania: „nie dla chwały, nie dla sławy i nie dla marnego zysku naukę będę uprawiał”.

Studia i rozprawy zawierają sześć artykułów z zakresu pedagogiki i socjologii, których przedmiotem opisów i analiz tekstów pozyskanych, mających charakter przesłanek teoretycznych, są zróżnicowane w swej treści zagadnienia. W artykule o naukach społecznych na temat pracy i zatrudnieniu w chaosie edukacji na rzecz dostosowania się do globalnych i terytorialnych zmian, K. Wenta zwraca m.in. uwagę na cywilizacyjno-kulturowe uwarunkowania. O działaniach obywatelskich w wymiarze regionalnym na polskich Ziemiach Zachodnich i Północnych wobec historii pamięci niemieckiej jako przeszłości dla przyszłości piszą I. Skórzyńska i A. Wachowiak. Problematykę socjalizacji w indywidualizacji prezentuje A. Kowalewa, a o roli edukacji wokalne w społecznej modernizacji pisze N. V. Lomovtseva (teksty w języku rosyjskim). Na temat stymulatorów i inhibitorów wpływających na kształtowanie zaufania do edukacji europejskiej w gimnazjum donosi T. Banas-Kobylarska, natomiast o szukaniu porozumienia przy pomocy argumentowania na praktycznych zajęciach z języka niemieckiego pisze B. Głowińska.

W doniesieniach z badań znajduje się siedem artykułów w tym jeden napisany w języku rosyjskim. M. Woś pisze o wartościach wśród uczniów szkół ponadgimnazjalnych na terenie małego miasta, a A. Hłobił bada i opisuje synergię jako obszary aktywności nauczyciela i uczniów. W. Urbanik w świetle badań prezentuje bariery ograniczające dostęp osób niepełnosprawnych do rynku pracy, z kolei A. Hłobił w drugim artykule ukazuje badania własne dotyczące indywidualizacji kształcenia z punktu widzenia potrzeb i możliwości uczniów. T. Strawa przedstawia na podstawie przeprowadzonych badań problematykę związaną z tym co nowe i nowoczesne w uczelniach poszukujących wydolnych kandydatów do studiowania, a K. Tomanek opisuje interesujące możliwości, które kryją się w obszarze analizy wypowiedzi i aktywności członków społeczności internetowych na przykładzie fanów nauki działających na koncie „I fucking love science”.

W dalszej części naszego periodyku znajdują się recenzje i informacje z życia nie tylko rodzimej Wyższej Szkoły Humanistycznej TWP w Szczecinie, ale również innych uczelni, gdzie w ważnych spotkaniach naukowych uczestniczyli nauczyciele akademicy merytorycznie z nami związani.

W imieniu Redakcji tradycyjnie zachęcamy czytelników do aktywnego udziału w dyskusji nad wybranymi artykułami oraz zachęcamy do publikowania się na naszych łamach, uwzględniając profil wydawniczy i edytorskie zobowiązania.

Kazimierz Wenta